

slanci tako med seboj porazumeli, da se prepusti poedinim deželam, napraviti si jih, ako jih želé. Kakor stojé sedaj razmere po deželah, razven dveh, treh ne dobó jih še kmalu nobena dežela. — Predlog posl. Scharschmida, naj se izreče nemščina postavno za drž. jezik, dela poslancem desnice precej preglavico. Da se nazadnje zavrže, toliko je pač menda gotovo, ali na kak način da se naj to stori, v tem še poslanci niso edini. — V odseku, ki pretresuje načrt vlade gledé postave o podedovanju srednjih kmetij, sta od strani Slovencev grof Hohenwart pa g. M. Vošnjak. — Vojni minister namerava zahtevati od delegacij denarja za puške repetirke; te, ki jih ima sedaj vojaštvo, prepusté se potlej „črni vojski.“ — Gm. baron Rheinländer gre iz Ljubljane v Brn, da zasede tam mesto rajn. fml. Stubenraucha. — Baron Depretis, c. kr. namestnik v Trstu, podal se je na Dunaj. Kakor se sliši, storil je to v jako važnih zadevah. — Dne 28. marcija bode v Trstu razstava letečine, t. j. ptic, kokoši itd. — V avstrijskem primorju so ujeli lani pri 8 milj. kil raznih rib, vredne so bile okoli 2½ milj. gold. — Nemci na Koroškem kujó zahvalnice dr. Steinwenderju, ker je, kakor pravijó, gorke povedal ministru Pinu. Ker pa je baron Pino poslanec za slov. Velikovski okraj, sodi se lahko, da storé to le iz mržnje do svojih slov. rojakov. — V Pliberku je v noči 20. febr. troje tatov vlomilo v tamošnjo pošto a zasačili so jih še, predno so kaj odnesli. — V pravdi zoper dr. Starčeviča in Gržanića v Zagrebu se jima je končno samo kazen na zapor petih mesecev določila. — Minister prava, dr. Pavler, stopi iz ogerskega ministerstva in na njegovo mesto pride, kakor se govori, Szilagyi. Minister dr. Pavler je bil bojda judom na poti in bi tedaj le vsled njih pritiskanja odstopil.

Vnanje države. Uže je 1. den marcija davno pretekkel, a zmerom še niso sklenili miru med Srbi in Bolgari. Veliko vesti so to zimo raznesli o tem pogajanju po svetu ali, kakor se čuti, bilo jih je le malo resničnih. Tako bo pa menda tudi ta bosa, da so Bolgari precejšnje vojsko sedaj poslali na srbsko mejo. Sedaj se razgovor suče o predlogu, ki jim ga je Turčija ponudila; ta predlog bi neki ob enem Srbom in Bolgarom ustregel. — Pogodba med turško in bolgarsko vlado gledé tega, kako da se Vzohodnja Rumelija združi z Bolgarijo, izpremeni se v toliko, da se v njej ne govori ne o knezu Aleksandru ne o petih letih, ampak samo o bolgarskem knezu in pa nedoločenem času. Ta sprememba, če jo Turčija vzprejme, ugaja menda vsem velesilam. — Turčijo je ruski poslanec, grof Nelidov opomnil, da ji bo treba del vojne odškodnine izplačati. Vsled tega so vse žito, kolikor ga je turška vlada imela, prodali, a svota še menda ni preseгла one odškodnine. —

Nemški cesar Viljelm je pri zadnjem plesu padel na gladkih tleh in si nekoliko ledja razranil, vendar ni za-nj nevarno. V Berlinu razpravlja se sedaj v dež. zboru predlog vlade ali prav za prav kneza Bismarka, naj se ji dovoli 100 milj. mark v to, da vpelje nemške šole in pokupi posestva Poljakov v Poznanjskem, ako to izpozna za potrebo. Zoper to nečloveško početje stojé Poljaki seveda kakor en mož ali tudi katol. Nemci se mu ustavljajo moški, češ, da je velika krivica. Katoliška vera je pač katoliška in ima srce za vse narode. — Francoska kamora je vzprejela madagaško pogodbo prav tako, kakor jo je vlada predložila. — V Angliji razsajati so jeli na večih mestih delalci. V Birminghamu so s kamenjem pobili ravnatelja neke tovarne, okna pa so na večih tovarnah potrli. Redarji jim že niso več sami kos, da-si se njih število pomnožuje. — Kitajska vlada je pozvala poveljnika na otoku Formosa na odgovor, ker bi se pré ne bil po njeni volji ravnal. Mož bo to pač opustil, kajti ta pot stala bi ga gotovo njegovo — glavo. — V Ameriki so postali nekaterih ljudi siti, tako judov in pa kitajcev, češ, da pridejo le tje, ljudi izsesavat; tedaj pa so se jih jeli braniti in pošiljajo jih kaj radi nazaj — v domovino.

Za poduk in kratek čas.

Občinska volitev v Vuhredu.

Večidel so obč. volitve uže končane in izvoljeni možje so prisegli zvestobo, le v Vuhredu še ni v redu, akoravno je bila volitev v nedeljo 28. svečana med popoldansko božjo službo. Kako pa to? S porazumljenjem župnikovim je obč. predstojnik razpisal volitev na nedeljo popoldne, da bi se je ljudje lažje vdeležili; litanije pa bi se molile po božji službi predpoldnevom, kakor je to v obče navada po goratih farah. Dva dni pred volitvijo zbolí g. predstojnik, obč. pisar naznani v soboto gosp. župniku, da se bode radi tega bržkone volitev preložila, ter hoče v nedeljo o tej reči pred božjo službo natančneje povedati. Nekoliko pred ½10. pride ovi pisar v sakristijo, g. župnika v imenu predstojnikovem prosit, ljudem po pridigi oznaniti, da se volitev preloži do tistega dne, ki bode iz prižnice povedan, kajti na tak način vsi ob enem najlažje izvedó. G. župnik je to rad storil in za popoldne ob 2. križev pot in litanije z blagoslovom oznanil. Glej hud...! Šulvereinlerjem je to zasmrdelo, hitro skočijo na noge, hajdi h g. Paherniku, kjer se je imelo voliti, terjajo, da se volitev začne; ko se jim od predstojnika naprošeno cerkveno oznanilo pové, gredo srditi k njemu. Hitro se pokličejo volilci, katerih nekateri grejo v cerkev k božji službi, drugi pa volit. Volitev se začne, urno napre-

duje in bilo je upati vesele zmage. Po božji službi izve g. župnik o volitvi, nevoljen se tje poda, protestira energično zoper tako nepostavno ravnanje, kazaje, da se hiša božja zlorabi, in napove „protest“ do c. kr. okr. glavarstva.

Izvoljeni možje se preberejo, pa glej drugega hud. . . , v prvem in drugem volilnem redu so bili razun dveh, eni in isti izvoljeni, toraj premalo število. „T. . . . ! das geht nit zam“, zamrma eden modrih gospodov. G. župnik jim razloži pregreške, debelo gledajo postavo in pa eden družega ter konečno nek zapisnik skujejo, ki je podoben baš šaljivi pesmici:

Na žgancih tropine
Pa kislega zelja;
Bob, kaša, vse mine,
Ko pridem od dela.

Slavno c. kr. glavarstvo bode lahko ovrglo čudno volitev, dolgobranci se bodo čohali, mi pa se smeje pripravljali na drugo volitev, preden se „fašenk“ rodi.

Smešnica 9. Dva tata sta drva kradla in sta zasačena prišla pred porotnike. Državni pravdnik je poudarjal, da se imata oba ostro kaznovati, ker pri obeh se nahajajo uzroki, kateri njuno zločinstvo obtežujejo, kajti prvi tat se je predrznil o svitem dnevu krasti, drugi pa v mirni noči, ko poštene ljudje spijo. Ko je to zagovornik tatov slišal, je ves začuden dejal porotnikom: „Tožnik graja pri zatožencih enkrat, da se je po dnevu kradlo, drugič pa da po noči. Za božjo voljo, slavni porotniki, povejti mi, kedaj bi naj tedaj človek šel krast?“

Razne stvari.

(Za šolo.) Svitli cesar so dali za povečanje šole na Remšniku 200 gld. iz lastnega premoženja.

(Sirotinsko premoženje.) Dosehmal se sme premoženje mladoletnih oseb, ako obstoji iz gotovine, samo v c. kr. davkariji izročiti, toda vsled tega nese tak denar le malo obresti. Okrajni zastop v „Slov. Gradcu“ pa se obrača po našem poslancu baronu Güdel-Lannoyu do drž. zbora, naj se določi postavno, da se more tak denar tudi v hranilnicah naložiti. Upanje je, kakor se sliši, da se bo to dovolilo.

(Odpoved.) Dosedanji župan v Mariboru, g. dr. Ferd. Duchatsch, odložil je čast mestnega odbornika, obdržati pa bojda misli tisto v zastopu Šentmarješke srenje.

(Novi zvonovi.) Za zvonove cerkve v Pišecah nabera poseben odbor mile darove in kakor se nam hvali, nabera se mu obnaša dobro. Tako mu je g. J. Rode, trgovec v Kamniku, sam podaril 50 gl. kakor v spominj svojega rajn. očeta.

(Od prežarjev.) Še zmerom je semtertje pri nas grda navada, da hodi mladina o ženitbah na prežo. Tako se nam piše iz Majšperga,

da je prišlo nekaj fantov pri gostiji v Koritnem na prežo. Eden izmed njih je splezel celo na dilje, toda svatje so ga tam zasačili. Kaj pa je hotel fant na diljah in ali so mu jih svatje kaj gorkih namerili, tega nam dopisnik ni povedal.

(Nesreča.) V jamah pri Trbovljah je delavec J. Starčnik s toligo vred padel v globoko jamo ter se je nevarno obtokel.

(Okrajna cesta.) Kakor je sklenil okrajni zastop v Št. Lenartu, ima se letos okrajna cesta pri Aabelnovem vrtu popraviti. Za to je odločenih 760 goldinarjev. Tega popravila je v resnici treba, ali pa ona svota ni prevelika, nočemo razsoditi.

(Preveč denarja) imajo mestjani v Slov. Bistrici, kajti te dni poslali so 40 gld. za šulverein na Dunaj, od ondot pa gre, kakor je znano, ta denar gori v Berlin. Ali ne vedo domá kam z denarjem?

(Nič ne bo s kašo.) G. Raswoschegg ne bo jedel kaše zato, ker je bil baje lani gosp. Kresnika v zapor dejal, naj bi ne mogel k volitvi v Maribor. Bila mu jo je sicer c. kr. dež. sodnija v Celju za štiri cele tedne odmerila, toda višja sodnija je obsodbo ovrgla; zakaj? tega še nismo prav izvedeli.

(Bukve za vojake.) G. major J. Comel plem. Sočebnan izdal je v slovenski in nemški besedi „osnovno c. kr. vojaštva“. Slov. mladencem, ki so vrsteni v vojake, priporočamo drobno knjižico. Dobi se pri g. spisatelju v Gradcu.

(Občni zbor.) Posojilnica v Šoštanjcu ima svoj redni občni zbor v ponedeljek dne 8. marca 1886, ob 10. uri dopoldne s sledečim dnevnim redom: 1) Poročilo o letnem računu; 2) sklep o porabi čistega dobička; 3) volitev ravnateljstva in nadzorništva; 4. posvetovanje o premembi pravil; 5) razni predlogi.

(Denarni promet.) Hranilno in posojilno društvo v Ptujci imelo je meseca februarja t. l. dohodkov 8438 gold. 77 kr., stroškov pa 7566 gld. 61 kr.; prometa torej 16.005 fl. 38 kr.

(Posojilnica v Mariboru) imela je v mesecu februarju t. l. dohodkov 33.856 gold. 55 kr., stroškov 27.965 gld. 73 kr., torej denarnega prometa 61.822 gld. 28 kr.

(Banka „Slavija“) sklenila je v mesecih oktober, november in december 1885 12.444 novih zavarovanj za 14.930.821 gld. 64 kr. kapitala ter je zato prejela 449.503 gld. 03 kr. zavarovalnine in pristojbin. Za škode plačala je v teh treh mesecih 190.342 gld. 49 kr. Denarni promet osrednje blagajnice iznašal je 1,565,696 gld. 49 kr. V posojilnicah bilo je v tem času naloženih 410.325 gld. 07 kr., na zemljišča posojenih pa 605.920 gld. 88 kr. Gasilne brizgalnice dobile so tri občine.

(Vabilo.) Kat. pol. društvo v Konjicah ima pustno nedeljo 7. sušca ob 1/3. uri svoje zborovanje, h kojega udeležbi vabi odbor.